

Ordføreren (S. A. Hansen): Altsaa have vi nu faaet ud, at vi skulle give disse 1000 Kr., da det ellers vil gaa galt med dem, der staa ved Havren, idet de ville selv tage for sig, og herefter er det altsaa Urligheden, der skal tjekkes for disse 1000 Kr. Den ærede Minister gaar ud fra, at der ingen Fare er paaferde, naar Fler-tallets Forslag forkastes, men at der, naar det vedtages, er Spørgsmaal om denne Fare for de Vedkommende. Jeg maa imidlertid gøre opmærksom paa, at disse 1000 Kr. efter Lovforslaget skulle fordeles imellem 3 store Embeder, hvorfra hver især har flere mindre Kontorer og Fuldmægtige under sig. Naar man nu vil beregne, hvor meget der hører til, for at ethvert af disse Mennesker skal være erligt, og derefter vil fordele denne Sum paa saamange Fuldmægtige, saamange Skrivere, saamange Batmand og andre saadanne Folk, vil det kunne blive en overmaade ringe Sum, som Enhver vil kunne faae for at vedblive at være erligt. Jeg kan ikke tie stille, naar jeg hører saadanne Betragtninger blive gjorte gjældende; det er virkelig ikke praktisk at betragte Menneskeheden paa den Maade, og at tale om, at man lønner flet, naar vi fra alle Sider er villige til at give, hvad der forlanges, paa disse 1000 Kr. nær. Hvorledes kan den ærede Minister, naar vi ere villige dertil, komme og raasonere om, hvad der vil ske, naar man lønner flet? Efter hvad der her foreligger, er det mærkeligt at høre Tale om, at man lønner flet. Jeg maa bestandig sige, at den ærede Minister skyder langt ud over Maalet, han taler, som om vi havde negtet ethvert Tilleg eller enhver Forhøjelse; han kunde ikke have brugt stærkere Udtryk eller Grunde imod os, end han bruger, hvis det havde været Tilfældet, og det er dog forholdsvis kun mindre Ting, hvormom Tælen her dreier sig — Kontrolten nævnte den ærede Minister. Jeg paastaar fremdeles, at vi maa gaa ud fra, at enhver Embedsmand er undergivet en tilstrækkelig Kontrol. Der er ikke nogen Grund til at give en Embedsmand høiere Kontorholdsvederlag, fordi man siger, at han er undergivet en alvorlig Kontrol, thi det er Noget, man maa forudsætte om alle Embedsmænd; dette kan ikke mere anføres som en Grund overfor den ene end overfor den anden Embedsmand.

Finantsministeren (Fonnesbech): Det undrer mig, at den ærede Ordfører kunde tale saaledes, som han sidst gjorde, thi den almindelige menneskelige Betragtning, jeg anførte, at man ikke skal udsætte Folk, som have store Pengesummer under Hænde, for Fristelser, ved at lønne dem ringere, end man anser for rigtigt, er en simpel Sandhed. Den ærede Ordfører kan hugge saa sma at han vil, saa er det en Sandhed, han ikke paa nogen Maade kan benegte. — Jeg forstaaar

ikke, at man ikke kan gjøre den ærede Ordfører det anskueligt, at det ikke er selve Kontrolten, hvorpaa det kommer an, thi den er naturligvis fælles for alle Embedsmænd, men at det hvorpaa det kommer an, er Maaden, hvorpaa Kontrolten skal udføres, og den Art af Ting, som skulle kontrolleres. Naar en enkelt Mand skal staa og eppedere Dag ud og Dag ind fra Morgen til Aften og ikke kan faae Tid til at indføre i Bøgerne og give de fornødne Paategninger, men maa lade en anden Bestillingsmand hjælpe sig, kan det da benegtes, at der her behøves en saadan Medhjælper mere, end desom Forretningerne ikke vare af en sliq Betskaffenhed? (Udbrydelse af Ordføreren). Det kan ikke hjælpe, hvad den ærede Ordfører siger; der skal lønnes et Menneske til for at udføre de Forretninger, som den Eppederende ikke kan udføre, for derved at fuldbyrdiggøre Kontrolten.

Ordføreren (S. A. Hansen): Jeg skal ikke forlænge denne Debat videre; men jeg paastaar fremdeles, at disse Forretninger skulle udføres paa den Maade, som nu sker, og at der maa være Mænd til ogsaa at indføre i Bøgerne, hvad der skal indføres for Kontrolens Skyld. At dette har jeg ikke paa nogen Maade negtet, men jeg paastaar, at det ikke er nogen Grund til at give mere i Kontorholdsvederlag, end man ellers finder passende, thi det er allerede ligefrem taget i Betragtning, at Forretningerne ere store, vidtløftige og vanskelige. Derfor siger jeg, at der ikke er nogen Grund til først at regne ud, hvor stort dette Personale skal være, og hvormegit Enhver skal have og bagefter anden Gang som en ny Grund at anføre, at Kontrolten er meget alvorlig.

Finantsministeren (Fonnesbech): Det har jeg heller ikke sagt. Jeg har ikke først regnet, at der ingen Kontrol var, og dernæst, at der skulde være en Kontrol; men den Beregning, jeg har opstillet, og i Kraft af hvilken jeg har begjæret Kontorholdsgodtgjørelse, er bygget paa Nødvendigheden af en Kontrol af den Betskaffenhed som den, der kræves. (Ordføreren: Derom have vi været enige hele Tiden). Den ærede Ordfører synes ikke at have været enig dertil.

Da ellers Ingen begjærede Ordet gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 til § 1, Afnit A, af Fler-tallet (Albertsen, Hansen, Sjørgensen og Rasmussen):

Linie 5. (Loldkasserfontoret.)

„14,730“ forandres til: „14,330“.

vedtoges med 42 Stemmer mod 31.